

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1106

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 noiembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
78.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.....	80.	— Hotărâre privind validarea unor mandate de deputat
	1		2
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
79.	— Hotărâre privind vacantarea unor locuri de deputat	Decizia nr. 43 din 16 septembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–15
	2		

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și ale art. 43, coroborate cu cele ale art. 46 alin. (6), (8) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1282 din 23 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Fediuc Ilie-Cătălin, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de membru

al Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare și al Comisiei pentru politică externă;

— domnul deputat Lungoci Dumitru-Lucian, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci;

— doamna deputat Cojocaru Dorina-Maria, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnată în calitate de membru al Comisiei pentru muncă și protecție socială și al Comisiei pentru afaceri europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRE-FLORIN MANOLE

București, 5 noiembrie 2024.
Nr. 78.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
HOTĂRÂRE
privind vacantarea unor locuri de deputat

Având în vedere demisia din calitatea de deputat a domnului Simonis Alfred-Robert, ales în Circumscripția electorală nr. 37 — Timiș, și demisia din calitatea de deputat a domnului Hurduzeu Florin-Silviu, ales în Circumscripția electorală nr. 11 — Caraș-Severin,

în temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 239 și 240 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Camera Deputaților declară vacant locul de deputat deținut de domnul Simonis Alfred-Robert, deputat ales în Circumscripția electorală nr. 37 — Timiș, începând cu data de 4 noiembrie 2024.

Art. 2. — Camera Deputaților declară vacant locul de deputat deținut de domnul Hurduzeu Florin-Silviu, deputat ales în Circumscripția electorală nr. 11 — Caraș-Severin, începând cu data de 5 noiembrie 2024.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRE-FLORIN MANOLE

București, 5 noiembrie 2024.
Nr. 79.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
HOTĂRÂRE
privind validarea unor mandate de deputat

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 94 alin. (13) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 232 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere raportul Comisiei de validare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se validează mandatul de deputat al domnului Axinte Vasile, declarat supleant la alegerile din 6 decembrie 2020, în Circumscripția electorală nr. 24 Iași, pe lista Partidului Social Democrat, pe locul devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Ostaficiuc Marius-Eugen.

Art. 2. — Se validează mandatul de deputat al domnului Cionca Adrian-Ioan, declarat supleant la alegerile din 6 decembrie 2020, în Circumscripția electorală nr. 37 Timiș, pe lista Partidului

Social Democrat, pe locul devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Simonis Alfred-Robert.

Art. 3. — Se validează mandatul de deputat al domnului Alui-Gheorghe Adrian, declarat supleant la alegerile din 6 decembrie 2020, în Circumscripția electorală nr. 29 Neamț, pe lista Partidului Național Liberal, pe locul devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Leoreanu Laurențiu-Dan.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRE-FLORIN MANOLE

București, 5 noiembrie 2024.
Nr. 80.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 43**din 16 septembrie 2024**

Dosar nr. 1.505/1/2024

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena-Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.505/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent-șef în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă, în Dosarul nr. 414/90/2024, și de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 5.224/3/2024, nr. 7.582/3/2024 și nr. 4.204/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent-șef prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, fiind formulat un punct de vedere la raport de către pârâul Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 25 iunie 2024 în Dosarul nr. 414/90/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, indemnizațiile de încadrare calculate prin valorificarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, obținută în baza unor hotărâri judecătorești/acte administrative, se majorează, începând cu 1 ianuarie 2018, cu procentul de 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, fără plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din aceeași lege.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 1.505/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 16 septembrie 2024.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost înregistrate, cu nr. 1.638/1/2024 și nr. 1.640/1/2024, sesizările formulate de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 5.224/3/2024 și nr. 7.582/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la *calcularea drepturilor salariale ale reclamanților prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, majorată cu 25%, și calcularea sporurilor în procent de 45% prin raportare la indemnizația de încadrare astfel determinată.*

10. Pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a mai fost înregistrată, cu nr. 1.692/1/2024, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă

și asigurări sociale, în Dosarul nr. 4.204/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la *majorarea indemnizațiilor de încadrare raportat la un indice de valoare de referință sectorială de 756,53 lei, prevăzută de art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și acordarea sporurilor în procent de 45%, respectiv de 37%, respectiv aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (2) din aceeași lege.*

11. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectele sesizărilor înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea dosarelor nr. 1.638/1/2024, nr. 1.640/1/2024 și nr. 1.692/1/2024 la Dosarul nr. 1.505/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

12. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

Art. 25. — *Limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi*

„(1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz. (...)”

Art. 38. — *Aplicarea legii*

(...) (2) Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

(...) (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022. (...)”

Anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională

Capitolul VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției

Art. 4. — „(1) Pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, personalul prevăzut la art. 1 beneficiază de un spor de până la 15% din salariul de bază sau, după caz, din

indemnizația de încadrare, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat. (...)”

Art. 5. — Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale, tribunalele specializate și judecătorii, procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, personal de specialitate juridică asimilat magistraților, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, asistenții judiciari, inspectorii judiciari, personalul auxiliar de specialitate, personalul de specialitate criminalistică și personalul auxiliar de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertize criminalistice, ofițerii și agenții de poliție judiciară, precum și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, personalul de probațiune beneficiază și de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 5%, aplicate la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare.”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

A. Dosarul nr. 414/90/2024 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă

13. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă cu nr. 414/90/2024, astfel cum a fost modificată, mai mulți reclamânți au chemat în judecată pe pârâții Tribunalul Prahova și Curtea de Apel Ploiești, solicitând instanței să dispună:

a) recunoașterea și acordarea drepturilor salariale cuvenite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, începând cu 1 august 2016 și pentru viitor, majorată cu 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017;

b) plata diferenței drepturilor salariale lunare corespunzătoare unei valori de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, începând cu 1 august 2016, precum și în continuare, la care să se aplice majorarea de 25%;

c) actualizarea sumelor cuvenite cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare calculată de la data exigibilității acestor sume și până la data plății.

14. În motivare, reclamânții au susținut că au calitatea de personal auxiliar de specialitate și conex în cadrul Tribunalului Prahova, iar pârâta Curtea de Apel Ploiești are calitatea de angajator.

15. Prin sentințe civile rămase definitive reclamânților li s-a recunoscut dreptul de a fi salariați prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, astfel încât majorarea prevăzută de art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 trebuia raportată la drepturile avute deja în plată.

16. Au mai arătat că prin Decizia nr. 167 din 27 aprilie 2023 a președintelui Curții de Apel Ploiești a fost înlăturată de la aplicare plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 strict cu privire la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, întrucât drepturile existau deja în patrimoniul personalului din cadrul Curții de Apel Ploiești, al tribunalelor și al judecătoriilor din circumscripția acestei curți de apel.

B. Dosarul nr. 5.224/3/2024 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale

17. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 5.224/3/2024, mai mulți reclamânți au chemat în judecată pe pârâții Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești,

Parchetul de pe lângă Tribunalul Dâmbovița, Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova și Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, solicitând instanței să dispună obligarea acestora la:

a) recunoașterea și acordarea drepturilor salariale cuvenite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată și majorată cu 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la plata diferențelor salariale începând cu 1 ianuarie 2018 și pentru viitor;

b) recalcularea și acordarea sporurilor în procent de 45%, calculate prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată și majorată cu 25%, precum și la plata diferențelor salariale începând cu 1 ianuarie 2018 și pentru viitor;

c) actualizarea sumelor cuvenite cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare calculată de la data exigibilității acestor sume și până la data plății.

18. În motivare, reclamantul au susținut că exercită funcția de procuror în cadrul parchetelor evocate anterior și că nu li s-au acordat sporurile pentru condiții de muncă grele (15%), pentru risc și suprasolicitare neuropsihică (25%) și pentru păstrarea confidențialității (5%) în procentele stabilite prin art. 4 și 5 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

19. În continuare, au subliniat că norma generică de la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu justifică restrângerea procentelor aferente acestor sporuri și nici nu poate înlătura aplicabilitatea anexei nr. V la aceeași lege, care prevede un procent total de 45% al sporurilor cuvenite categoriilor profesionale din familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”.

20. Au mai arătat că alți magistrați au beneficiat de sporurile în procentul total de 45%, fiind astfel aplicat un tratament diferențiat de salarizare în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

C. Dosarul nr. 7.582/3/2024 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale

21. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 7.582/3/2024, mai mulți reclamanti au chemat în judecată pe pârâtele Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Ploiești și Tribunalul Prahova, solicitând instanței să dispună obligarea acestora la:

a) recalcularea și plata indemnizațiilor de încadrare prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată și majorată cu 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu 1 ianuarie 2018 și pentru viitor;

b) recalcularea și acordarea sporurilor în procent de 45%, calculate prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată și majorată cu 25%, precum și la plata diferențelor salariale începând cu 1 ianuarie 2018 și pentru viitor;

c) repararea prejudiciului cauzat reprezentat de diferențele salariale cuvenite și neachitate începând cu 1 ianuarie 2018 și până în prezent;

d) actualizarea sumelor cuvenite cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare calculată de la data exigibilității acestor sume și până la plata efectivă;

e) alocarea fondurilor necesare de către ordonatorul principal de credite către ordonatorii secundari și terțieri de credite în vederea plății drepturilor salariale cuvenite.

22. În motivare, reclamantul au susținut că au calitatea de personal auxiliar de specialitate și conex în cadrul Judecătoriei Ploiești și că li s-a recunoscut dreptul la calcularea indemnizațiilor prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei.

23. În executarea hotărârilor judecătorești rămase definitive, președintele Curții de Apel Ploiești a emis Decizia nr. 167 din 27 aprilie 2023, prin care a fost menținut venitul brut prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei,

neplafonată. La emiterea acestei decizii nu s-a avut în vedere că, începând cu 1 ianuarie 2018, contribuțiile sociale au trecut de la angajator la angajat, diferența fiind recuperată prin acordarea unei majorări de 25% la salariul brut.

24. Reclamantul au mai arătat că există un tratament diferențiat în privința sporurilor acordate personalului auxiliar de specialitate și conex, în sensul că acesta primește sporuri în procent de 30%, iar alți colegi beneficiază de aceleași sporuri însă în procent de 45%.

25. Pârâtele Curtea de Apel Ploiești și Tribunalul Prahova au depus întâmpinări prin care au susținut, în esență, că președintele Curții de Apel Ploiești a emis Decizia nr. 167 din 27 aprilie 2023 prin care a recunoscut și a acordat drepturile salariale prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, în care este inclusă majorarea de 25%.

26. Pârâta Înalta Curte de Casație și Justiție a depus întâmpinare prin care a susținut, în esență, că salarizarea stabilită la nivelul ordonatorului principal de credite s-a realizat prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, în care este inclusă majorarea de 25%, începând cu 1 ianuarie 2018, astfel cum rezultă din ordinele nr. 105 din 29 martie 2023, nr. 114 din 11 aprilie 2023 și nr. 959 din 12 aprilie 2023, emise de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

D. Dosarul nr. 4.204/3/2024 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale

27. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 4.204/3/2024, mai mulți reclamanti au chemat în judecată pe pârâtele Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Ploiești și Tribunalul Prahova, solicitând instanței să dispună obligarea acestora la:

a) recalcularea și plata indemnizațiilor de încadrare prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, majorată cu 25% (VRS 756,53 lei), conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, majorare care nu a fost aplicată de ordonatorii de credite prin raportare la drepturile salariale deja dobândite, începând cu 1 ianuarie 2018, precum și în continuare, fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din aceeași lege;

b) acordarea sporurilor de 45%, iar, în subsidiar, a celor de 37% recunoscute prin Decizia nr. 328 din 16 decembrie 2022 a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, începând cu 1 ianuarie 2018, precum și în continuare;

c) repararea prejudiciului reprezentat de diferențele salariale cuvenite și neachitate, începând cu 1 ianuarie 2018, precum și în continuare, până la plata acestor sume, care vor fi actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare până la data plății.

28. În motivare, reclamantul au susținut, în esență, că nu a fost aplicată majorarea de 25% la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, deși această majorare este prevăzută de art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

29. Au mai arătat că alți magistrați au beneficiat de sporurile în procentul total de 45%, fiind astfel aplicat un tratament diferențiat de salarizare în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

30. Pârâtele Curtea de Apel Ploiești și Înalta Curte de Casație și Justiție au depus întâmpinări prin care au formulat apărări similare celor formulate în Dosarul nr. 7.582/3/2024.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

31. Tribunalul Vâlcea și Tribunalul București au apreciat că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinesc condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

32. În acest sens au menționat că sesizările au fost formulate în procese ce vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

33. Au mai arătat că de lămurirea chestiunilor de drept invocate depinde soluționarea pe fond a cauzelor și că instanța supremă nu a statuat asupra acestor chestiuni, care nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale completurilor de judecată care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

34. Tribunalul Vâlcea a apreciat că drepturile salariale cuvenite familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” trebuie stabilite și calculate prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, la care trebuie aplicată majorarea de 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

35. Prin Ordinul nr. 959/I din 12 aprilie 2023 al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a stabilit că indemnizațiile de bază se determină prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, cu înlăturarea de la aplicare a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

36. În preambulul acestui ordin se menționează că necesitatea stabilirii indemnizațiilor de încadrare în raport cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, rezultă din obligația de a pune în executare hotărârile judecătorești evocate în cuprinsul acestuia și de a respecta Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale.

37. Este adevărat că art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 plafonează indemnizațiile de încadrare la nivelul celor stabilite prin lege pentru anul 2022. Plafonarea vizează însă exclusiv drepturile salariale stabilite prin această lege, respectiv creșterile salariale ce decurg din aplicarea etapizată a acesteia, conform distincțiilor de la art. 38 alin. (3)—(5), iar nu și drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești în temeiul unor prevederi legale anterioare.

38. Având în vedere că, la momentul aplicării dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, valoarea de referință sectorială de 605,225 lei era recunoscută prin hotărâri judecătorești definitive, drepturile salariale cuvenite în baza acestei legi trebuie calculate prin raportare la respectiva valoare de referință sectorială, neplafonată, începând cu 1 ianuarie 2018.

39. Dispozițiile art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă compensarea pentru salariați a măsurilor de reformă fiscală referitoare la trecerea contribuțiilor de asigurări sociale de la angajator la angajat, realizată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017*).

40. Pentru a menține în plată salariul net avut înainte de modificările operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017, legiuitorul a creat cadrul legislativ favorabil pentru a se ajunge la acest rezultat, fiind incidente prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017*).

41. Astfel, începând cu luna ianuarie 2018, se impunea acordarea salariilor de bază și a celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25%, pentru a se menține același venit net convenit în anul 2017.

42. Ca atare, indemnizația de încadrare lunară trebuia calculată începând cu 1 ianuarie 2018, cu luarea în considerare a valorii de referință sectorială de 605,225 lei, majorată cu 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din aceeași lege.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale

43. Curțile de apel Alba Iulia, Brașov, București, Constanța, Craiova, Ploiești și Târgu Mureș au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării, iar curțile de apel București, Galați și Iași au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestor chestiuni.

44. *Cu privire la prima chestiune de drept*, respectiv dacă, în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, cuantumul brut al indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu 1 ianuarie 2018, cu procentul de 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a conturat o singură opinie în sensul aplicării majorării de 25%, începând cu 1 ianuarie 2018 (tribunalele București, Giurgiu, Ialomița, Iași, Ilfov și Teleorman).

45. S-a argumentat că dreptul la salarizare al personalului din familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei a fost recunoscut prin hotărâri judecătorești definitive/acte administrative înainte de data de 1 ianuarie 2018. Cum majorarea prevăzută de art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se raportează la drepturile salariale avute în plată în luna decembrie 2017, rezultă că această majorare trebuia aplicată valorii de referință sectorială de 605,225 lei.

46. În sensul acestei opinii au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de tribunalele Dâmbovița, Ialomița, Mehedinți și Teleorman.

47. *Cu privire la a doua chestiune de drept* referitoare la (in)aplicabilitatea plafonării reglementate de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, atunci când depășirea plafonului este determinată de utilizarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, majorată cu 25% conform art. 38 alin. (3) din aceeași lege, s-au conturat două opinii.

48. Astfel, *într-o primă opinie* s-a apreciat că, în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu se aplică indemnizațiilor de încadrare calculate prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, obținută în baza unor hotărâri judecătorești/acte administrative și majorată cu procentul de 25%, conform art. 38 alin. (3) din aceeași lege (tribunalele București, Giurgiu, Ialomița, Iași, Ilfov și Teleorman).

49. S-a argumentat că art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează plafonarea, vizează exclusiv drepturile salariale stabilite prin această lege, respectiv creșterile salariale ce decurg din aplicarea sa etapizată conform art. 38 alin. (3)—(5), iar nu și drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești în temeiul unor legi anterioare.

50. *În sensul primei opinii* au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de Curtea de Apel Craiova și tribunalele Dâmbovița, Ialomița, Mehedinți și Teleorman.

51. *Într-o a doua opinie* s-a apreciat că, în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică indemnizațiilor de încadrare calculate prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, obținută în baza unor hotărâri judecătorești/acte administrative și majorată cu procentul de 25%, conform art. 38 alin. (3) din aceeași lege (Tribunalul Galați).

52. În argumentare s-a arătat că drepturile salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești se acordă pentru viitor până la momentul la care intervin modificări legislative în materia salarizării. Astfel, dacă legiuitorul adoptă o nouă lege în materia salarizării, de la momentul intrării sale în vigoare, salarizarea se va stabili în baza noului act normativ. Aceasta nu înseamnă

că o hotărâre judecătorească rămâne fără efecte, ea producând efecte cât timp sunt îndeplinite condițiile de acordare a drepturilor salariale recunoscute pe cale judiciară.

53. În sensul celei de-a doua opinii au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de curțile de apel Constanța, Târgu Mureș și tribunalele Alba, Buzău, Călărași, Covasna, Dâmbovița și Olt.

54. Cu privire la a treia chestiune de drept referitoare la posibilitatea acordării sporurilor în procent de 45%, calculate prin raportare la indemnizația de încadrare, respectiv salariul de bază, compuse cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei și majorate cu 25% conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu depășirea limitei reglementate de art. 25 alin. (1) din aceeași lege, s-au conturat două opinii.

55. Astfel, într-o opinie s-a apreciat că sporurile cuvenite personalului din familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” nu pot depăși limita de 30% prevăzută de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 (tribunalele Ialomița și Ilfov).

56. S-a argumentat că sporurile nu sunt reglementate într-un quantum fix, legiuitorul conferind ordonatorilor de credite o marjă în stabilirea întinderii lor, cu respectarea unei duble condiționări: la nivel individual, cele trei sporuri ar putea totaliza cel mult 45% din salariul de bază lunar sau din indemnizația de încadrare; la nivelul bugetului gestionat de ordonatorul de credite, suma sporurilor și a celorlalte elemente adiționale salariului de bază sau indemnizației de încadrare nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, conform art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

57. În sensul acestei opinii au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de Curtea de Apel Brașov și tribunalele Covasna și Dâmbovița.

58. Într-o altă opinie s-a apreciat că sporurile cuvenite personalului din familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” pot depăși limita de 30% prevăzută de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 (Tribunalul Teleorman).

59. S-a argumentat că neacordarea sporurilor de 45% ar conduce la existența unei discriminări în cadrul aceleiași familii ocupaționale între cei care au obținut prin hotărâri judecătorești definitive aceste sporuri în procent de 45% și cei cărora li se aplică limita de 30% prevăzută de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

60. În sensul acestei opinii a fost identificată o hotărâre judecătorească pronunțată de Tribunalul Teleorman.

61. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce formează obiectul sesizărilor.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

62. În exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării au fost pronunțate mai multe decizii care prezintă relevanță cu privire la soluționarea sesizărilor conexe.

63. Astfel, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată, constatând că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale, reținând că: nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale,

respectiv familii ocupaționale. De asemenea, s-a reținut că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat).

64. Prin Decizia nr. 521 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 15 octombrie 2020, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, reținând că: în ceea ce privește aspectele referitoare la scăderea quantumului venitului net în luna ianuarie 2018 față de luna decembrie 2017, criticile de neconstituționalitate vizează consecințele aplicării concomitente a prevederilor de lege și a altor prevederi legale cu incidență în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2018, precum: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care a prevăzut transferul contribuțiilor de la angajator la angajat, și art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, potrivit căruia „Sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017” (paragraful 28). Considerente similare se regăsesc în Decizia nr. 82 din 3 martie 2022 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 13 mai 2022.

65. Prin Decizia nr. 662 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 19 ianuarie 2021, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, art. 25 alin. (1) și art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, reținând că: prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 stabilesc reguli de ordin tehnic în materie fiscală privind sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, realizând o corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, în contextul transferului contribuțiilor sociale din sarcina angajatorului în sarcina angajatului, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Astfel, legiuitorul a redimensionat politica sa fiscală, aspect care se înscrie în marja sa de apreciere, potrivit art. 139 din Constituție, în scopul îmbunătățirii colectării contribuțiilor la bugetul de asigurări sociale și, implicit, al protejării drepturilor fundamentale ale salariaților (paragraful 42).

66. Prin Decizia nr. 433 din 11 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 27 octombrie 2023, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, reținând că: limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor

și a altor drepturi, prevăzută de dispozițiile legale criticate, nu echivalează cu diminuarea salariului de bază. Astfel, statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare. Regula limitării sporurilor la un anumit quantum reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată a fi aplicată în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice, fără privilegii și fără discriminări (paragrafele 16 și 17).

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

67. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate mai multe decizii care prezintă relevanță cu privire la soluționarea sesizărilor conexe.

68. Astfel, prin Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea și a stabilit că: în interpretarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportate la art. 4 și 5 din capitolul VIII secțiunea I din anexa nr. V la aceeași lege, suma sporurilor acordate personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea nu trebuie să depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale.

69. Prin Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu referire la art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, privind egalizarea în cadrul familiei ocupaționale «Justiție» între valoarea de referință sectorială acordată consilierilor de probațiune și cea acordată magistraților.” În considerentele de la paragraful 81 din această decizie s-a reținut că: „prin urmare, în măsura în care în cadrul aceleiași familii ocupaționale este stabilit un anumit nivel al valorii de referință sectorială, acesta este aplicabil întregii familii ocupaționale, iar diferențierea veniturilor rezultă în mod exclusiv din utilizarea unor coeficienți de multiplicare caracteristici, care variază în raport cu funcția ocupată și cu celelalte criterii indicate de legiuitor”.

70. Prin Decizia nr. 55 din 3 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1046 din 28 octombrie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că nu pot avea ca efect diminuări

ale venitului net al persoanelor aflate sub incidența acestora?” În considerentele de la paragrafele 74—76 din această decizie s-a reținut că: textul art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede limitarea în privința majorării salariului de bază cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, prin trimiterea la dispozițiile art. 25 din aceeași lege-cadru (articol care se referă la limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor, indemnizațiilor și a altor drepturi). Pe de altă parte, prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 stabilesc regulile de ordin tehnic în materie fiscală privind sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice. Dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 realizează o corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, în contextul transferului contribuțiilor sociale din sarcina angajatorului în sarcina angajatului, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017, intrată în vigoare ulterior legii-cadru privind salarizarea, iar referitor la impactul acesteia în raport cu creșterile salariale prevăzute de art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 se constată că nu conțin nicio referire la păstrarea unui anumit nivel al venitului salarial net.

71. Prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, a stabilit că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

72. Prin Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.

73. Prin Decizia nr. 3 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 9 mai 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea și, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 și a prevederilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că: drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri și, prin urmare, nu sunt incluse în cuantumul indemnizațiilor de încadrare ale magistraților și nu pot fi avute în

vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu. Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.

74. Prin Decizia nr. 4 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 24 aprilie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea și, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că: drepturile acordate judecătorilor și procurorilor, prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6—13 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri. Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați. Indemnizațiile de încadrare la care se face raportarea sunt cele cuprinse în anexa nr. V cap. I din Legea-cadru nr. 153/2017 și care corespund funcției, gradului profesional, vechimii în funcție și gradației fiecărui judecător sau procuror în parte.

IX. Raportul asupra chestiunilor de drept

75. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările conexe sunt admisibile numai cu privire la prima chestiune de drept asupra căreia au apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cuantumul brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar angajatorii nu au acordat deja această majorare.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Asupra admisibilității sesizărilor

76. Potrivit art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal (...) prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

77. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul

legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

78. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

79. Este de observat că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită, iar Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completele de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac, fiind eliminată condiția sesizării doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

80. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în sesizările formulate în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

81. În sesizările formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie avut în vedere preambulul acestui act normativ în care s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”.

82. În același timp, în condițiile în care, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”, completului de judecată care sesizează instanța supremă în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept îi revine obligația respectării dispozițiilor compatibile procedurii cuprinse în art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”. Cu alte cuvinte, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

83. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3), respectiv art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că procesele în care au fost formulate sesizările conexe au ca obiect recalcularea și plata indemnizațiilor de încadrare, respectiv a salariilor de bază prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, majorate cu 25%, începând cu data de 1 ianuarie 2018, fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și acordarea sporurilor în procent de 45% calculate prin raportare la indemnizația de încadrare, respectiv salariul de bază, compuse cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, majorate cu 25% și neplafonate.

84. În consecință, pretențiile deduse judecății se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

85. Cauzele în care au fost formulate sesizările conexe se află în primă instanță, fiind pe rolul unor completuri de judecată specializate în litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului Vâlcea — Secția civilă și Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

86. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile antamează trei chestiuni de drept.

87. Prima chestiune de drept presupune a se stabili dacă, în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, cuantumul brut al indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază, calculate prin valorificarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu 1 ianuarie 2018, cu procentul de 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

88. Chestiunea de drept subsecventă se referă la (in)aplicabilitatea plafonării reglementate de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, atunci când depășirea plafonului este determinată de utilizarea valorii de referință sectorială (de 605,225 lei), supusă sau nesupusă majorării prevăzute de art. 38 alin. (3) din aceeași lege.

89. Ultima chestiune de drept cu privire la care instanțele solicită o dezlegare vizează *posibilitatea acordării sporurilor în procent de 45%*, calculate prin raportare la indemnizația de încadrare, respectiv salariul de bază, compuse cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, majorate cu 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, *cu depășirea limitei reglementate de art. 25 din aceeași lege*.

90. De lămurirea acestor chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzelor, dat fiind că reclamantii pretind atât recalcularea și plata indemnizațiilor de încadrare, respectiv a salariilor de bază, prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, majorate cu 25%, fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cât și acordarea sporurilor în procentul total de 45%.

91. Astfel cum s-a arătat anterior, una dintre condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile vizează nestatuarea de către instanța supremă asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

92. În consecință, ori de câte ori chestiunea de drept invocată a fost dezlegată anterior printr-o hotărâre obligatorie a instanței supreme, sesizarea care vizează aceeași chestiune nu mai poate fi soluționată pe fond.

93. Verificând îndeplinirea acestei condiții, se constată că instanța supremă a statuat anterior în mecanismele de unificare a practicii judiciare cu privire la inaplicabilitatea plafonării reglementate de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, atunci când depășirea plafonului este determinată de utilizarea valorii de referință sectorială, prin Decizia nr. 3 din 11 martie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii. Astfel, în considerentele de la paragrafele 69 și 71 ale acestei decizii, s-a reținut că: *valoarea de referință sectorială este o componentă cu aplicabilitate generală, ce constituie un reper unic avut în vedere pentru calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale „Justiție”, în timp ce coeficienții de multiplicare constituie elementul component în funcție de care se realizează diferențierea veniturilor judecătorilor și procurorilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori în considerarea funcției pe care o ocupă. Altfel spus, nivelul valorii de referință sectorială este același pentru toți magistrații și tot personalul din sistemul judiciar, indiferent de nivelul instanței sau parchetului la care funcționează și de funcția ocupată, în timp ce coeficienții de multiplicare sunt distincți și reprezintă reperul care asigură dezideratul diferențierii veniturilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului și a funcției ocupate, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari. Distincția dintre elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților este relevantă, deoarece *elementul cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale nu poate fi supus unei limitări, fiind un reper unic, constant și invariabil, în sensul că are aceeași valoare indiferent de gradul instanței sau al parchetului ori de funcția ocupată. Cu alte cuvinte, elementul cu aplicabilitate generală avut în vedere la calcularea indemnizațiilor de încadrare nu poate fi supus unui plafon în anumite situații concrete, particulare, deoarece s-ar înfrânge tocmai principiul egalității și principiul nediscriminării, ajungându-se, în contra legii, la aplicarea unei valori de referință sectorială distincte în cadrul aceleiași familii ocupaționale.**

94. Demn de precizat este însă că, față de raportarea instanțelor de trimitere la data de 1 ianuarie 2018, aspectul neaplicării dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 atunci când depășirea plafonului este determinată de utilizarea valorii de referință sectorială, va fi, în mod evident, avut în vedere de instanțele judecătorești în funcție de data concretă la care, pentru fiecare reclamant din cauzele deduse judecății, se pune problema atingerii plafonului indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază stabilite pentru anul 2022, atât timp cât acest plafon este atins la date diferite și nu în mod obligatoriu la data de 1 ianuarie 2018, în funcție de evoluția profesională a fiecărui angajat salarizat în temeiul Legii-cadru nr. 153/2017.

95. De asemenea, verificând condiția statuării asupra chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită, se constată că instanța supremă a statuat în mecanismele de unificare a practicii judiciare și cu privire la chestiunea de drept referitoare la limitarea sporurilor, reglementată de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

96. Astfel, prin Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a stabilit că: în interpretarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportate la art. 4 și 5 din capitolul VIII secțiunea I din anexa nr. V la aceeași lege, *suma sporurilor acordate personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești*

și al parchetelor de pe lângă acestea nu trebuie să depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale.

97. Ulterior, prin Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, *principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.*

98. În considerentele de la paragrafele 92 și 95 ale acestei din urmă decizii s-a reținut că: *așadar, ceea ce a decis Curtea Constituțională este egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, corespunzător fiecărei/fiecărui funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, iar nu egalizarea elementelor de salarizare suplimentare salariului de bază sau indemnizației de încadrare, cum sunt sporurile, compensațiile, adaosurile, primele, premiile și celelalte drepturi ce intră în prezent în obiectul de reglementare al art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.* Abordarea trebuie să fie aceeași și dacă reperul de comparație l-ar constitui nivelul sporurilor recunoscute prin hotărâri judecătorești unor persoane care își desfășoară activitatea în cadrul aceluiași instanțe sau parchete, *invocarea prevederilor art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 nefiind suficientă pentru a impune ordonatorului de credite egalizarea la nivel maxim a cuantumului procentual al sporurilor individuale, cu încălcarea limitei generale prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.*

99. Astfel, prin deciziile obligatorii amintite mai sus, pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare, instanța supremă a statuat atât cu privire la neaplicarea plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea valorii de referință sectorială, cât și cu privire la sporurile salariale, în sensul interdicției încălcării limitei generale prevăzute de art. 25 alin. (1) din aceeași lege, *în aplicarea acestor decizii, cuantumul concret al valorii de referință sectorială care intră în compunerea indemnizației de încadrare/salariului de bază fiind irelevant.*

100. Singura chestiune de drept cu privire la care nu s-a statuat anterior și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare este cea care presupune a se stabili dacă, în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, cuantumul brut al indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu 1 ianuarie 2018, cu procentul de 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

101. Dat fiind că numai prima chestiune de drept îndeplinește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea o dezlegare de principiu acestei chestiuni.

X.2. Asupra fondului sesizărilor

102. Prioritar, Înalta Curte de Casație și Justiție are în vedere că problema de drept care îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și cu privire la care instanțele de trimitere solicită o rezolvare de principiu vizează potențiala aplicare, începând cu data de 1 ianuarie 2018, a dispozițiilor art. 38 alin (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul majorării cu 25% față de nivelul acordat pentru luna

decembrie 2017 a cuantumului brut al indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază, stabilite prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, pentru personalul din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, în condițiile în care, începând cu aceeași dată, cotele contribuțiilor sociale datorate de către angajați au crescut de la 16,5% la 35%.

103. Astfel, potrivit art. 138 lit. a), respectiv art. 156 lit. a) și art. 186 lit. a) din Codul fiscal, forma în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, cotele de contribuții de asigurări sociale (CAS) erau de 26,3% pentru condiții normale de muncă, din care 10,5% pentru contribuția individuală și 15,8% pentru contribuția datorată de angajator, în timp ce cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate (CASS) era de 5,5% pentru contribuția individuală, iar cota de contribuție de asigurări pentru șomaj era de 0,5% pentru contribuția individuală, rezultând astfel o cotă de contribuție cumulată a angajaților de 16,5%.

104. Conform art. 1 pct. 42, 69 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017, în vigoare de la data de 1 ianuarie 2018, cota de contribuție de asigurări sociale (CAS) datorată de către persoanele fizice care au calitatea de angajați a crescut la 25%, cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate (CASS) a fost stabilită la 10%, iar cota de contribuție de asigurări pentru șomaj nu se mai datorează, rezultând o cotă de contribuție cumulată de 35%. Se observă, astfel, o creștere a contribuțiilor datorate de angajați, de la 16,5% până la data de 31 decembrie 2017, la 35% începând cu data de 1 ianuarie 2018, creșterea fiind de 18,5%.

105. Potrivit art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, „sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

106. În fine, potrivit art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, „începând cu data de 1 iulie 2017 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”, iar, conform art. 38 alin. (3) lit. a) din același act normativ, a cărui interpretare face obiectul prezentei sesizări, „începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

107. Față de această dezvoltare legislativă în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, inclusiv a personalului din cadrul familiei ocupaționale de funcții

bugetare „Justiție”, și, întrucât prevederile art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 fac trimitere la majorarea, începând cu data de 1 ianuarie 2018, a cuantumului brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare acordate în luna decembrie 2017, iar sesizările transmise de instanțele de trimitere fac referire la compunerea acestor elemente salariale cu valoarea de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, Înalta Curte de Casație și Justiție consideră necesar a releva modalitatea de constituire a indemnizațiilor de încadrare, respectiv a salariilor de bază, până la data de referință de 31 decembrie 2017, pentru personalul din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”.

108. Legea-cadru nr. 153/2017 face trimitere în anexa nr. V, dedicată familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, la sintagma „indemnizație de încadrare” drept componentă salarială pentru judecători, procurori, magistrați-asistenți și asistenți judiciari, care, potrivit art. 7 lit. c) din același act normativ, constă în „suma de bani corespunzătoare funcției, gradului, gradației și vechimii în funcție, prevăzută în anexele nr. I—IX”, și la sintagma „salariu de bază”, definit de art. 7 lit. a) din aceeași lege ca fiind „suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I—IX” pentru celelalte categorii profesionale care aparțin aceleiași familii ocupaționale.

109. Demn de precizat este faptul că actele normative anterioare intrării în vigoare, la data de 1 iulie 2017, a Legii-cadru nr. 153/2017, care au reglementat drepturile salariale pentru categoriile profesionale circumscrise familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, au stabilit că indemnizația de încadrare/salariu de bază al acestora este rezultatul înmulțirii unei valori de referință sectorială cu un coeficient de multiplicare determinat specific pe baza unor criterii legale.

110. În acest sens, relevante sunt prevederile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură (...) pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare (...)”, nivelul valorii de referință sectorială fiind stabilit, pentru categoriile profesionale circumscrise actului normativ menționat, la suma de 257 lei, precum și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare, pe grade sau trepte profesionale, în raport de funcția deținută, de nivelul studiilor, de vechimea în specialitate, precum și de nivelul instanței sau al parchetului”, categorii profesionale pentru care nivelul valorii de referință sectorială a fost stabilit la suma de 280,64 lei.

111. Acestor ordonanțe care au reglementat salarizarea personalului din sistemul judiciar, pe categorii profesionale, li s-au succedat acte normative în materia salarizării tuturor categoriilor de personal plătit din fonduri publice, respectiv

Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative și pentru aplicarea unitară a dispozițiilor legale, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 152/2017, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017, cu modificările ulterioare, și, în fine, Legea-cadru nr. 153/2017.

112. Sub imperiul tuturor acestor acte normative, așa cum s-a arătat mai sus, ideea de bază care a fundamentat stabilirea veniturilor salariale pentru categoriile profesionale circumscrise familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” a fost aceea ca diferențierea indemnizațiilor de încadrare, respectiv a salariilor de bază să fie făcută, în mod exclusiv, prin aplicarea unor coeficienți de multiplicare distincți, nivelul valorii de referință sectorială rămânând însă constant.

113. Un punct de reper în stabilirea unei valori de referință sectorială unice la nivelul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” îl reprezintă Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, care, în considerente — paragraful 31 — a reținut că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare (...) trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salariat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale”, respectiv că — paragraful 26 — „hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, *au aplicabilitate generală* și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre

judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat)".

114. Or, atât timp cât majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11%, acordate prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 10/2007*), s-au aplicat indemnizațiilor de încadrare, respectiv salariilor de bază, care, inclusiv la momentul respectiv, se compuneau tot prin înmulțirea coeficienților de multiplicare (element variabil) cu valoarea de referință sectorială (element constant), a devenit evident și obligatoriu că valoarea de referință sectorială reprezintă o componentă salarială constantă cu aplicabilitate generală la nivelul întregii familii ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”.

115. Înalta Curte de Casație și Justiție reamintește, cu titlu de principiu, că forța obligatorie a deciziilor Curții Constituționale, prevăzută de art. 147 alin. (4) din Constituția României, se atașează dispozitivului și considerentelor pe care se întemeiază raționamentul din punct de vedere juridic. În acest sens este relevantă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, prin care s-a reținut că puterea de lucru judecat ce însoțește actele juridiciale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină soluția adoptată, în verificarea conformității textelor legale analizate cu prevederile Constituției României. Astfel, Curtea Constituțională a statuat că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

116. Aspectul aplicabilității generale la nivelul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” a componentei salariale constante, reprezentată de valoarea de referință sectorială, a fost antamat și de către Înalta Curte de Casație și Justiție în decizii obligatorii pronunțate în mecanismele de unificare a jurisprudenței.

117. În acest sens, în considerentele cuprinse în paragraful 81 al Deciziei nr. 55 din 13 septembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că, „prin urmare, în măsura în care în cadrul aceleiași familii ocupaționale este stabilit un anumit nivel al valorii de referință sectorială, acesta este aplicabil întregii familii ocupaționale, iar diferențierea veniturilor rezultă în mod exclusiv din utilizarea unor coeficienți de multiplicare caracteristici, care variază în raport cu funcția ocupată și cu celelalte criterii indicate de legiuitor”.

118. De asemenea, în paragraful 81 al Deciziei nr. 80 din 11 decembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a făcut referire la faptul că „singurul element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, de aplicabilitate generală, este valoarea de referință sectorială”, iar „diferențierea

veniturilor magistraților — în considerarea fie a nivelului instanței ori al parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă — se face, în mod exclusiv, prin aplicarea unor coeficienți de multiplicare distincți, nivelul valorii de referință sectorială rămânând însă constant”. Spre deosebire de valoarea de referință sectorială, ca reper unic de referință în sectorul în care este incident, „celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii”. Totodată, în paragraful 82 al aceleiași decizii, s-a reținut că „atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări”.

119. Relevante sunt și considerentele cuprinse în paragraful 69 al Deciziei nr. 3 din 11 martie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în care s-a reținut că „(...) valoarea de referință sectorială este o componentă cu aplicabilitate generală, ce constituie un reper unic avut în vedere pentru calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale «Justiție», în timp ce coeficienții de multiplicare constituie elementul component în funcție de care se realizează diferențierea veniturilor judecătorilor și procurorilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori în considerarea funcției pe care o ocupă. Altfel spus, nivelul valorii de referință sectorială este același pentru toți magistrații și tot personalul din sistemul judiciar, indiferent de nivelul instanței sau parchetului la care funcționează și de funcția ocupată, în timp ce coeficienții de multiplicare sunt distincți și reprezintă reperul care asigură dezideratul diferențierii veniturilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului și a funcției ocupate, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari”, precum și cele cuprinse în paragraful 77 al Deciziei nr. 4 din 11 martie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în care s-a reținut că „valoarea de referință sectorială este o componentă cu aplicabilitate generală, ce constituie un reper unic avut în vedere pentru calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale «Justiție», în timp ce coeficienții de multiplicare constituie elementul component în funcție de care se realizează diferențierea veniturilor judecătorilor și procurorilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori în considerarea funcției pe care o ocupă”.

120. Revenind la obiectul investiției, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că indemnizația de încadrare, respectiv salariul de bază, în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, indiferent de categoria profesională circumscrisă acestei familii ocupaționale, se compunea, la data de 30 iunie

2017 și, corelativ, la data de 31 decembrie 2017, conform art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin înmulțirea unui coeficient de multiplicare variabil, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari, cu valoarea de referință sectorială, element constant, cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

121. Cuantumul de 605,225 lei pentru valoarea de referință sectorială în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, la care se face trimitere în prezenta sesizare, este amintit în Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în paragrafele 82—83 reținându-se că „(...) analiza jurisprudenței naționale relevă, așa cum s-a arătat mai sus, că deja au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive, care au recunoscut dreptul magistraților la o indemnizație calculată pe baza valorii de referință sectorială de 605,225 lei, incidentă în cadrul familiei ocupaționale «Justiție» și care îi vizează pe toți ordonatorii principali de credite din acest sistem. Prin urmare, dacă în cadrul familiei ocupaționale «Justiție» există deja astfel de hotărâri judecătorești, indemnizațiile de încadrare ale tuturor celorlalți magistrați trebuie stabilite la nivelul maxim aflat în plată, în aplicarea art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și a art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, pentru că hotărârile pronunțate au examinat prevederi legale cuprinse în acte normative cu aplicabilitate generală”, raționamentul din paragraful 83 anterferit fiind valabil pentru toate categoriile profesionale din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”.

122. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept subliniază că acest cuantum al valorii de referință sectorială de 605,225 lei a fost stabilit, în cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, prin acte administrative emise de către ordonatorii de credite care au și calitatea de angajatori ori prin hotărâri judecătorești definitive, în aplicarea art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, cu modificările ulterioare, prin majorarea cu 25% a valorii de referință sectorială de 484,18 lei.

123. Deși în analiza conceptuală a chestiunii de drept sesizate și care urmărește a statua „dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cuantumul brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare «Justiție», stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții” *cuantumul concret al valorii de referință sectorială nu prezintă importanță*, Înalta Curte de Casație și Justiție se va referi la un cuantum al valorii de referință sectorială determinat, menționat în sesizare și regăsit în jurisprudență, de 605,225 lei, având în vedere că scopul prezentului mecanism de unificare este de a dezlega o chestiune de drept punctuală, care are legătură cu fondul cauzei în care s-a dispus sesizarea, iar nu de a da o dezlegare de principiu privind interpretarea și aplicarea, în general, a legii, această din urmă abordare fiind specifică recursului în interesul legii.

124. Odată statuat în limitele sesizării că, la data de 31 decembrie 2017, salariile de bază, respectiv indemnizațiile de încadrare ale întregului personal din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” se compun cu o valoare de referință sectorială unică și invariabilă în sumă de 605,225 lei, înmulțită cu un coeficient de multiplicare variabil în funcție de criteriile legal stabilite, este facil a observa că, *pentru suficientul motiv constând în compensarea creșterii, începând cu 1 ianuarie 2018, a cotelor de contribuții sociale aflate în sarcina angajaților de la 16,5% la 35%*, cuantumul brut al indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază se majorează cu 25%, începând cu data de 1 ianuarie 2018, conform art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

125. Acest aspect este reglementat explicit nu doar în dispoziția legală interpretată, ci și în prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, conform căreia „sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

126. Relevante sunt și considerentele cuprinse în paragraful 42 al Deciziei nr. 662 din 29 septembrie 2020 a Curții Constituționale, care, în analiza excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, reliefează că „aceste dispoziții legale stabilesc reguli de ordin tehnic în materie fiscală privind sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, realizând o corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, în contextul transferului contribuțiilor sociale din sarcina angajatorului în sarcina angajatului, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Astfel, legiuitorul a redimensionat politica sa fiscală, aspect care se înscrie în marja sa de apreciere, potrivit art. 139 din Constituție, în scopul îmbunătățirii colectării contribuțiilor la bugetul de asigurări sociale și, implicit, al protejării drepturilor fundamentale ale salariaților”.

127. Un argument subsidiar în susținerea opiniei potrivit căreia cuantumul brut al indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază, compuse cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, înmulțită cu un coeficient de multiplicare variabil, se majorează cu 25%, începând cu data de 1 ianuarie 2018, conform art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, îl reprezintă și faptul că, prin Ordinul nr. 105 din 29 martie 2023, emis de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară și al dispozițiilor art. 7 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare, în vederea stabilirii drepturilor salariale ale judecătorilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a stabilit că, „începând cu data de 1 ianuarie 2018, judecătorii prevăzuți în anexă, parte integrantă din prezentul ordin, vor fi salariați prin acordarea valorii de referință sectorială în sumă de 605,225 lei, pentru intervalele de timp indicate în anexă în fiecare caz în parte”.

128. Ulterior, Ordinul nr. 105 din 29 martie 2023 a fost completat prin Ordinul nr. 114 din 11 aprilie 2023, în sensul că „drepturile salariale stabilite în conformitate cu Ordinul nr. 105 din 29 martie 2023 (...) se calculează cu luarea în considerare a dispozițiilor art. 1 din Ordinul președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5 din 16.01.2018”, în timp ce art. 1 al acestui din urmă ordin, emis și în baza art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, prevede că „începând cu data de 1.01.2018 cuantumul brut al indemnizațiilor de încadrare/salariilor de bază (...) se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25 al Legii-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

129. Or, atât timp cât prin Ordinul nr. 105 din 29 martie 2023, completat prin Ordinul nr. 114 din 11 aprilie 2023, acte administrative care se bucură de prezumția de legalitate și sunt executorii inclusiv cu privire la aspectul relevant din prezenta sesizare, respectiv aplicarea majorării cu 25% a cuantumului brut al indemnizațiilor de încadrare, în temeiul art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, pentru o categorie profesională din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, majorare reliefată în anexele care fac parte din ordinele amintite, cu atât mai mult, în considerarea caracterului de generalitate a dispozițiilor legale care reglementează majorarea salarială, caracter rezultat din identitatea de interpretare față de cea dată de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 majorărilor salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, se impune a statua în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cuantumului brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei,

se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

130. În același timp însă este incontestabil că există ordonatori de credite/angajatori ai diferitelor categorii profesionale din cadrul familiei ocupaționale „Justiție” care au acordat deja majorarea salarială vizată, *majorare care produce același efect al creșterii cu 25% a cuantumului brut al indemnizațiilor de încadrare ori al salariilor de bază, indiferent dacă se aplică acestor componente salariale compuse prin înmulțirea coeficientului de multiplicare variabil cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei ori dacă se aplică unității de valoare referință sectorială de 605,225 lei din compunerea indemnizațiilor de încadrare ori a salariilor de bază.*

131. Prin urmare, *majorarea nu poate fi aplicată*, simultan ori succesiv, în ambele variante, adică atât unității de valoare de referință sectorială de sine stătător, cât și indemnizației de încadrare ori salariului de bază din compunerea cărora aceasta face parte, întrucât s-ar produce o dublă majorare.

132. În aceste condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept subliniază că instanțele judecătorești investite cu litigii de natura celor aflate pe rolul instanțelor de trimitere au obligația, în temeiul art. 22 din Codul de procedură civilă, de a verifica în ce măsură, până la soluționarea litigiilor, s-a procedat la majorarea cu 25% a cuantumului brut al indemnizațiilor de încadrare, respectiv al salariilor de bază constituite cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, majorare prevăzută de dispoziția legală a cărei interpretare se solicită, ceea ce face ca aplicarea art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, în maniera interpretată prin prezenta decizie, să se realizeze doar în măsura în care angajatorii nu au acordat deja această majorare.

133. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite, în parte, sesizările conexe formulate de Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă, în Dosarul nr. 414/90/2024, și de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 5.224/3/2024, nr. 7.582/3/2024 și nr. 4.204/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cuantumului brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar angajatorii nu au acordat deja această majorare.

Respinge, în rest, sesizările conexe, ca inadmisibile.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent-șef,
Cristian Balacciu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 569558